

som Aktieselskaber og Konfortier, saa vil den offentlige Mening mere og mere indtrængende gjøre sig gjældende, mere og mere indtrængende fordrer en større Reform, end der for Dieblisset synes at være Udfigt til at faae. Idet jeg derfor iøvrigt slutter mig til, hvad det ærede Medlem sagde, vil jeg dog have megen Betyrkelighed ved, at dette Lovforslag skal blive til endelig Lov.

Winther: Dette Lovforslag forekommer mig snarere at give Anledning til at gaa en anden Vej end den, som den ærede sidste Taler antydede. De Bestræbelser, som dette Thing har villet gjøre gjældende, hver Gang Toldloven har været til Forhandling her, have været at afflasse eller nedfatte Tolden paa Nødvendighedsartikler og derimod at forhøje Tolden for Luxusartikler. Nu viser det sig, at her er en Artikel, om hvilken man vistnok kan sige, at det er en af de nødvendigeste Artikler for hele Folket. Paa den anden Side kan man sige, at det af industrielle Grunde, af Hensyn til Agerdyrking og Kvægavl, har været nødvendigt at gjøre en Undtagelse. Nu vil man gjøre en anden Undtagelse af Hensyn til Industrien. Det forekommer mig derfor, at vi bedre vilde være i Overensstemmelse med os selv i dette Thing, naar vi gik til at hæve hele Tolden paa Salt. Jeg finder desuden, at der ingen finansielle Betænkkeligheder kan være derved for Dieblisset, eftersom vor finansielle Stilling, i hei Grad — set fra Regjeringens Standpunkt — er gunstig. Jeg mener altsaa, at dersom dette Thing opfordrede Regjeringen til at afflasse Tolden paa Salt i det Hele, vilde der ikke fra Regjeringens Side kunne reises nogen alvorlig Indvending derimod af finansielle Hensyn. Men dersom man vilde reise Indvending derimod fra anden Side, nemlig fra Harmonien i vor Toldlovgivning, saa maa jeg dertil bemærke, at det jo er bekendt nok, at denne Indvending vilde være aldeles uholdbar, saalænge vi beholde Krigstoldskatten, der efter Alles Anskuelse har forrykket Forholdene, og som, den Gang den blev vedtagen, blev anset for at være en uretsferdig Forandring af Toldloven. Det forekommer mig altsaa, at fra denne Side kan der heller ikke være nogen Indvending, der kan møde os paa dette Reformomraade. Jeg vil derfor sige, at naar Regjeringen nu har fundet, at der var Anledning til at gjøre Forandringer i Toldloven, lad saa det Udvalg, der, som jeg haaber, vil blive nedsat med Hensyn til denne om end enkelte saa dog vigtige Artikel, overveje, om man ikke burde gaa den Vej, jeg her har tilladt mig at antyde. Det var kun denne lille Bemærkning, som jeg vil kalde den, som jeg vilde gjøre, men det er efter min Mening en Principanskuelse, der her er Tale om, og det forekommer mig, at de Forventninger, som den sidste ærede Taler satte til, at Uretferdigheden skulde komme til at øve sit Tryk saaledes, at vi snart kom til at reformere det Hele, have vist sig

ikke at have Noget paa sig; thi vi vilde da ikke i saa mange Aar have beholdt Krigstoldskatten, efter at Krigen og dens Følger ere forsvundne for saa længe siden, og uagtet den fra først af var anerkjendt for at være uretfærdig. Lader os derfor hellere gjøre Skridt frem ad den Vej, jeg her tillader mig at antyde, end afvente dette Pres af en uhyggelig Stilling, selv om det er en uhyggelig Stilling for de store Konfortier. Jeg tror ikke, at dette vilde være nok til at drive en Forandring igjennem.

Finantsministeren (Strup): Jeg maa selvfølgelig ganske overlade det til det høie Thing, om det vil følge det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (G. Petersen), hvis Forlangende, dersom jeg ellers forstod det rigtig, kunde gjengives med tre Ord: Alt eller Intet. Jeg for mit Vedkommende anser det rigtigt nok for at være langt mere praktisk, naar man ikke kan blive enig om Alt, saa at nøies med at enes om det Mindre. Alt det, der i dette Dieblis egentlig foreligger til Forhandling, er noget saa overmaade Lidet, gjør jo for saa vidt Intet til Sagen; thi jeg turde vel minde om, at Rigtigheden af det gamle Ord ofte stadfæstes, at det kun er det første Skridt, der egentlig koster. Spørgsmaalet er dette, om man vil gaa til en stykkevis Revision af vor Toldlovgivning, eller om man vil fortsætte med de efter min Formening frugtesløse Forsøg paa at gjennemføre en saadan total Revision som den, der har været forsøgt i de sidste 3 Aar. Valget ligger til dette Thing, hvilken Vej det anser for den rigtigste at slaa ind paa. Jeg har efter min Betragtning deraf kun kunnet handle, som jeg har gjort; jeg har anset det for at være den eneste Mulighed for at komme til Forbedringer i Toldtarifen at tage fat paa den stykkevise Revision. Vil Thinget ikke følge denne Vej, nu vel! saa bliver Resultatet det samme, som det har været af Thingets Arbejde paa denne Sag i de sidste 3 eller 4 Samlinger (Mødsigelse). I det Mindste har jeg ikke set noget praktisk Resultat af de Bestræbelser, der have været gjorte fra forskjellige Sider i Løbet af denne Tid. Jeg skulde overmaade villig have fulgt den høitærede Formands Opfordring til at lade de større almindelige Spørgsmaal ligge, da her jo kun foreligger et meget lille let overflueligt Spørgsmaal. Dette var Grunden til, at jeg frasaldt Ordet før, da den høitærede Formand gav mig det; men da flere ærede Talere efter den Tid ere komne ind paa de almindelige Betragtninger, har jeg troet, at det let kunde misforstaaes, naar jeg vedblev at holde mig udenfor disse almindelige Betragtninger. — Til det ærede Medlem for Præstø Amts 2den Valgkreds (D. Christensen) skal jeg bemærke, at der aldeles ikke er nogen Misforstaaelse mellem os. Jeg har fuldkommen rigtig forstaaet, hvad det ærede Medlem sagde, at han ikke mente, at